

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
21:15	20:28	19:28	תל אביב
21:18	20:31	19:26	ירושלים
21:16	20:29	19:29	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

זהירות משנאת היגם

היום רואים כיצד מתגשמים דברי הגמרא שקרוב לגאולה תגדל השנאה לחרדים

מעלת הבוקר

בוקר, אויר צח ושקט בחוץ, הרי בדיוק השעות האלה, הן שעות שקטות ושלמות. אתה יוצא לרחוב, טל של שחרית מקדם את פניך בלחות בוקר, שקט מקסים, אויר נקי וזך. הציפורים מצייצות להן ממש כמו במרחבי הטבע, רק משאית החלב מפירה את השלווה המרהיבה הזו... כמה חלומי ומושלם לעשות עכשיו את הדרך לבית הכנסת, ללמוד שעה לפני התפילה, להתפלל ברוגע ובנינוחות, ואז להתחיל יום פורה, מוצלח, בעל הישגים למכביר...

אבל דווקא כיון שזה כל כך מקסים, היצר אורב לנו בשעות האלה. הוא מתחפש לכרית ושמיכה, בפיו טיעונים על התינוק שבכה חצי לילה, על השעה המאוחרת שהלכנו לישון, ובעיקר – על זה שהיום זה באמת בלתי אפשרי, אבל בוודאי שאני לא מתכוון לוותר על העונג הצרוף הזה, וכבר מחר אישכים קום...

זאת ועוד – הגר"ח מוואלאז'ין גילה, כי הקרב הראשון על הבוקר, הוא המכריע עבור כל היום. גם היצר הרע יודע, שמי שינצח בקרב הראשון – בין הקימה לשמיכה – הוא כבר 'על הסוס' לכל היום, כל היום בידיים שלו. לכן הוא משקיע כה הרבה כוחות כדי למנוע מאיתנו לנצחו בדיוק בקרב הזה, ולכן, חשוב שנדע כי עבורנו זה קרב שיכול להציל לנו את כל היום! אם יש לנו התמודדויות, קשיים ונסיונות במשך היום – נוכל לחסוך אותם בניצחון אחד, בניצחון השכמת הבוקר!

וגם הניצחון הזה, לא צריך לנצח בו מדי הרבה פעמים. הטעם המתוק של השכמת הבוקר, אחרי כמה פעמים בודדות, לבטח ינצח את כל טיעוני היצר, עד שהיצר בעצמו עשוי להרים ידיים מראש, ולהבין שהקרב אבוד. כי מי שטעם את טעמה הערב של השכמת הבוקר, פשוט לא מסוגל להתחיל את היום אחרת...

כולנו אנשים עסוקים, בקושי מספיקים לעלות על יצועינו שעה אחרי השעה המתוכננת... מאידך גיסא, לקום מוקדם, לפתוח את השעות הראשונות הללו בשלווה, בשמחה, בתחושה טובה ובניצול הזמן כראוי – זה בהחלט משהו שאנחנו שואפים אליו מאוד... (הרב אשר קובלסקי)

האם גרועים אנחנו מנבלה של כלב?! הבעיה, שהם מחפשים אצלנו את השלילי, אם היו מחפשים אור היו מוצאים אור וזהו נפלא.

למדתי בפורת יוסף, היה פעם לילה קר, קפוא. הגיע לישובה בחור חדש, לא היה לו שמיכה חמה, בחור אחר נתן לו את השמיכה שלו, אני אסתדר. איפה יש כזה דבר בציבור החילוני? חורבן עולם, באוניברסיטה? הטומאה שורצת בכל המעונות.

אנחנו בוכים, מה יהיה הסוף, האחים שלנו שמתרסקים ברחובות, אחים ואחיות שלנו, הנוער המסכן שלנו, למה ירדו למטה למטה, להיכן הובילה אותנו המדינה הזאת.

כל דבר שהוא נגד החרדים, כל דבר שפוגע בתורה, המדינה נרתמת לעזרתם, דור שבן דוד בא אומרת הגמרא בסנהדרין קטיגוריה על תלמידי חכמים, הרבה מסטינים ומלמדי חובה יקומו עליהם. ואחד מהסימנים במשנה בסוטה זה וחכמת סופרים תסרח ויראי חטא ימאסו.

ואז"ל (פסחים מט) גדולה שנאה ששונאין עמי הארץ לתלמיד חכם יותר משנאה ששונאין עובדי כוכבים את ישראל ונשותיהן יותר מהן.

בזמן הקורונה באשדוד חילקה המשטרה דוחות לחרדים שנתפסו ללא מסיכה, ומה גובה הקנס שקיבלו אזרחים חילונים? להם חילקה המשטרה מסכות. אכיפה בררנית. בן תורה בטבריה עם ספר תורה בידו, רצה להעביר את ספר התורה לבית הכנסת, ניידת משטרה שעמדה שם ערכה סלקציה בין חרדים לחילונים, רואים בהסרטה כיצד חילונים ממשיכים ללכת כדרכם, ורק חרדים מופלים, יש סגר, לא חשוב ספר תורה, אין מעבר.

עץ חיים היא למחזיקים בה, אם אתה רואה אדם טובע בים, אתה מושיט לו ענף עץ, כל החיים שלו תלויים בעץ הזה, אם הוא עוזב את העץ הוא מת. אומר הזוהר הקדוש, בדור של משיח, העץ היחיד שיכול להציל את האדם ממבול הטומאה ששוטף, זה רק תורה ויראת שמים.

על ספסל עץ יושב ילד בן 14 כיפה שחורה ועיניים עצובות, אזוק בידיו ורגליו, הילד הזה לא שדד בנק לא הכה איש, הוא יצא ביום חמישי בערב לסיבוב בעיר העתיקה, הקיפו אותם ערבים, המשטרה במקום לפזר את הערבים הסתערה על קבוצת היהודים והחלה לדחוף אותם כאשר אחד הבריונים מטעם המשטרה הפיל את הנער לרצפה, גם בבית המעצר מספר הילד בעיניים עצובות שנהגו כלפיו באלימות, אחד מהם תפס אותו בגרונו בסגנון של ג'ורג' פלויד, שחור העור מאמריקה, רק כאשר הילד הראה שהוא לא נושם הוא הניח לו. השוטר איים עליו שאם יבכה הוא יסבול פי שניים, לילה שלם הוא ישב במעצר, רק קרוב לכניסת שבת שחררו אותו. תגובת המשטרה, המשטרה מגנה על זכויות הנחקרים יחד עם הצורך להגיע לחקר האמת, הנערים הפריעו לסדר הציבורי...

אותה משטרה הכתה עד זוב דם נער בעל צרכים מיוחדים, והכתה באכזריות אדם שנוקלע שלא ברצונו להפגנה במאה שערים, אלו דברים שהוסרטו והופצו בכל הארץ, אותה משטרה שעדיין לא מצאה את הכלים להעמיד את השוטרים הנזכרים לדין. אותה משטרה שהפילה אנשים עם הפנים לרצפה. התמונה הזו לא תופסת כותרות, הרי מדובר בילד חרדי, שמותו לסגור אותו, להרעוב אותו, להשוות אותו לחמאס, ואין פוצה פה ומצפצף.

ואנו רואים בעינינו את מה שכתב רש"י במסכת סנהדרין: "הרבה מסטינים ומלמדי חובה יקומו עליהם!" חכמת סופרים תסרח ויראי חטא ימאסו - אנשים חרדים ימאסו על חילונים!

בואו תראו את הציבור החרדי, איזה עדינות והתחשבות בזולת, בכל בניין גמח, אנשים עם ערכים, מחוברים לתורת נצח ולקדוש ברוך הוא. אנשים של צורה. אין אפשר להסית נגדם.

כמו שסיפרנו על התלמידים שהלכו עם רבם, וראו נבלת כלב, אמרו התלמידים כמה ריחה רע, אמר להם הרב תסתכלו תמיד על הטוב, תראו כמה לבנות שיניה. אין הם מסוגלים רק להשמיע ולדבר סרה, בציבור הכי ממושמע בארץ, בציבור עם הכי הרבה דרך ארץ וכבוד, לא מוצאים אפילו דבר אחד טוב?

מתוך דרשתנו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אהם לתקיים

אלפי טלמי צארי המרשה

להצלתהם אז לעיני קדושתם?

התקשרו עכשיו: 052-04-04-04

לימינציה
ידון חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייזה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחובלות
אסף בן חיה
רושין בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

לעילוי נשמות
שלמה בן גלן גלן
סילגית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן ילנדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

הקב"ה משלם בריבית

למרות המצב הקודר. ככל שגופה הפסיק לתפקד, נשמתה הגבוהה האירה יותר ויותר. אי אפשר לתאר במילים איך היא חיזקה בתוכי את האמונה והביטחון המוצקים בהקב"ה בתקופה הזאת.

יום אחד במהלך ביקורי אצלה היא התחילה להגיד: "לפני שאני נפרדת מן העולם" - - - היא הניפה את ידה בביטול לעומת פי שנפער במחאה. "אני רוצה לבקש ממך טובה גדולה" - - -

הנהנתי בכאב והיא המשיכה "כבר דיברתי עם בעלי. הילדים שלנו יהיו זקוקים לאימא. לאימא כפי שרק את עם ההקרבה והמסירות הגדולה יכולה להיות - - - תחשבי על זה ברצינות!"

לא ראיתי כלום. עיני היו מכוסות במסך של דמעות וכאב. המשכתי לשבת איתה עוד כעשר דקות, בהן לא דיברנו מאומה. המעמד היה נשגב ממילים.

בחצות אותו לילה השיבה את נשמתה הגבוהה ליוצרה.

חלפו כמה חודשים וקיימתי את צוואתה.

עד מהרה נסחפתי בניהול הבית התוסס 24 שעות ביממה. הילדים קיבלו אותי בטבעיות, ואני הודיתי להקב"ה שנותן לי לרפא את הכאב הגדול בפטירתה של חני באמצעות גידול ילדיה המתוקים שהכניסו חיים וצבע לחיי.

ביארצייט של חני התבשרתי בבשורה הטובה ביותר בעולם, אני עומדת להפוך לאמא לילד משלי. הרופאים לא האמינה לנס שקרה לי, אבל אנחנו ידענו שהקב"ה משלם בריבית דריבית.

(ע"פ הספר הנפלא "מהשם יצא הדבר")

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
כנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

ושלחתי כבר כמה וכמה פעמים שדכנים אלייך. ואת?! את דוחה את כל ההצעות - והן היו הצעות מעולות. לא התפשרתי עבורך בכלום, את יודעת שאני רוצה לראות אותך מאושרת. תגידי, את לא רוצה?! את לא רוצה להתחתן וללדת ולגדל ילדים מתוקים שכאלה?!"

היא הצביעה על תינוקה הטרי שערסלתו בידי. כשראתה את דמעותי הזולגות הוסיפה בהתנצלות: "את יודעת שאני מתכוונת לטובתך, ולא כדי לספק את סקרנותי".

החלטתי לספר לה. "תשמעי, את היחידה מלבד בני משפחתי הקרובה, שאני מספרת להם מדוע אני דוחה את ההצעות. אז ככה, בגיל 17 אבחנו אצלי בעיה רפואית לא פשוטה. היא אמנם לא גורמת לסכנת-חיים, אבל גורמת לכך שבדרך הטבע לא אוכל..."

השתנקתי בבכי. לא אוכל ללדת... ילדים..."

חני עודה מתמוגגת בבכייה פלטה בשפל-קול, "אני מתנצלת". מאז לא הוספנו לדבר על כך.

שבוע אחרי הלידה התגלה אצלה סיבוך נדיר, היא התאשפזה ונחלשה מיום ליום. לקחתי חופש מהעבודה והתמסרתי כולי לביתה ולילדיה. תחזיות הרופאים כולם, היו שחורות משחור כעבור חודש בלבד היא הועברה למחלקה לחולים סופניים. לא דיברנו הרבה בתקופה הכאובה הזאת, התמקדתי במשימה למנוע מביתה לקרוס, ולגונן על הילדים שלא ירגישו בסוף המתקרב, שיוסיפו להרגיש יציבות למרות שהכל מתמוטט סביבם.

כאשר באתי לבקר אותה, הייתה יוצאת מגדרה להודות לי. מפליא היה לראות כצד היא מתמודדת בגבורה, החיוך נשאר נצחי

כשכל חברותי התחתנו, ואנוכי נשארתי הרווקה היחידה בכיתה, נותקו קשרי עם רוב בנות הכיתה. למרות היותי תמיד פופולארית ואהודה, אבל מטבע הדברים כל אחת נפנתה לעיסוקיה הבערים בחיים - בתור אשה נשואה ובתור אמא.

האמת? לא לקחתי את העובדה הזאת קשה מדי, מפני שגם לי היו עיסוקים משלי. בעבודתי הלא-קלה ובהתנדבויות שונות. אבל שמחתי מאוד שחברתי הקרובה חני, שמרה איתי על קשר בכל מחיה. נתנה לי את ההרגשה שאני לא מנודה מחברת נשים בנות גילי.

ברגישותה המופלאה העניקה לי תמיד יחס מיוחד. שיתפה אותי בחוויותיה כאמא, בלי להכאיב ובלי להסתיר, בזרימה בריאה שנתנה לי המון.

אני, מצידי, השתדלתי לעמוד לה לעזר עם ילדיה החמודים...השובבים. בכל יום חמישי, באופן קבוע, הייתי מגיעה אליה ועוזרת לה להכניס את השבת. לפעמים גם סתם כך, ביום של חול, כשהייתי מזהה בקולה עייפות-יתה, הייתי באה ומוציאה את ילדיה לגינה או לפארק.

היא לא הפסיקה להודות לי, ובכל הזדמנות אמרה: "אין לי מושג מה הייתי עושה בלעדיו, נראה לי שהייתי פשוט מתמוטטת". כמובן שביטלתי את דבריה וטענתי שהעונג כולו שלי, אבל בתוכי התמוגגתי ומילים אלו היו כצרי על ליבי הדווי.

אחרי לידת בנה החמישי, באתי לבקרה כהרגלי עם מתנה שימושית ויקרה. וכמובן, עם מיצים טבעיים ומחזקים ושוקולדים למיניהם. שוחחנו על הא ועל דא, אך לפתע כנראה שלא יכלה להתאפק יותר ושאלה אותי שאלה שלא העזה לשאול במשך כל שנות חברותנו:

"תגידי, סליחה שאני שואלת, אבל אני לא מסוגלת יותר למה? למה את לא מתארסת? אני כל השנים מנסה לחפש לך את המיועד לך,

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:
03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות שבת

האם מותר לחמם בקבוק מטרנה? האם מותר לשים מים בטורמוס? מה עושים אם הפלטה נכבתה בשבת?

שאלה: אשה שהכינה בקבוק מטרנה לתינוק ונתקרה, האם אפשר לשים אותו בספל כדי לחממו שוב?

יש מהאחרונים שכתבו, שלא יפה שלוקחים כלי שיש בו משקים צוננים ונותנים אותו לתוך כלי מלא מים חמים, כדי שיפוגו צינתן (פירוש שיתחממו), שזהו דרך הטמנה ממש, כיון שכל הכלי טמון בתוכו.

אולם רבים מהאחרונים חלקו עליהם, שכיון שהספל חשוב כלי שני, ומים חמים בכלי שני נחשבים כדבר שאינו מוסיף הבל, ומותר להטמין את הצונן לחממו, בדבר שאינו מוסיף הבל. וכן משמע מהראשונים ומהשלחן ערוך (סי' שיח ס"ג) שסתם ולא חילק אם כולו שקוע בתוך המים החמים, או מקצתו.

למעשה, בקבוק שיש בו חלב צונן, ורוצים ליתנו לתוך כלי שני שיש בו מים חמים לחממו, מותר להטמין אותו כולו בתוך המים החמים, אפילו אם יגיע לחום שהיד סולדת בו, ואין בזה שום איסור של הטמנה. (חזון עובדיה שבת חלק א עמ' סו).

שאלה: האם מותר להעביר בשבת מים רותחים מהמיחם לתוך כלי הטרמוס לשמור את חום המים?

נאמר בשבת (נא.), לא אסרו (הטמנה) אלא באותו מיחם, אבל פינה ממיחם למיחם מותר (להטמין). ונחלקו רבותינו הראשונים בדבר ההיתר יש אומרים, שהוא משום שכונתו להטמין לצנן את המים, דהיינו שמטמין מפני החמה, שלא תחמם את המים, וכיון שכונתו לקרר את המים, אין חוששים שמא יטעה ויבוא להרתים את המים. אולם יש אומרים שההיתר הוא משום שכל איסור הטמנה הוא דוקא בכלי ראשון (כלי שהיה על האש וכשנוגעים בו היד סולדת בו) שנתבשל בו, אבל אם פינה לכלי ראשון אחר שאין היד סולדת בו, מותר להטמין, ואף שמתכוין לשמור חומו לא חששו שמא ירתים, שהרי מכל מקום בזה שמוריק ממיחם לחבירו, גילה דעתו שאינו מקפיד שהמים יהיו רותחים.

ובשו"ע (סי' רנ"ו ס"ה) פסק כדעה אחרונה. לפי זה היה נראה שכל שכן שיש להקל בנידון שלנו, כיון שהטרמוס הוא כלי שני ודפנותיו קרות ממילא לא אסרו להטמין בו.

אלא שיש מחלקים שאם שופך מכלי חם לכלי צונן מותר, אבל כאן אף שהכלי מצונן, מ"מ המשקה החם הבא לתוכו, הרי אינו מתקרר כלל מצד דפני הכלי, אלא אדרבה שומר בשלמות את חומו הקודם, והכלי הזה הוא עצמו הדבר שמטמינים בו, אסור להטמין בו. אמנם בחזון עובדיה השיב, כיון שמכל מקום הדפנות צוננות ומוכרחים המים להצטנן קצת כשנוגעים בדפנותיו, והרי אם לא יכסו את הכלי יצטננו המים לאט לאט, ואם כן כשיערו הרותחין לתוכו והוא מגולה כל זמן שמערה לתוכו הרי האויר שולט בו ונפחת קצת מחום רתיחתו.

ולהלכה, מותר לערות בשבת מים רותחים מכלי ראשון לתוך כלי הטרמוס לשמור את חום המים, ואינו כמטמין בשבת. (חזון עובדיה חלק א עמ' ע).

שאלה: מי שכבתה הפלאטה חשמלית אצלו בשבת ויש לו תבשיל לח על הפלאטה, האם מותר להעביר סיר התבשיל לפלאטה אחרת בוערת?

כתב הרמב"ם (הלכות שבת פרק ג הלכה יא), ומותר להחזיר בשבת מכירה לכירה, אפילו מכירה שהבלה (החום שלה) מועט לכירה שהבלה מרובה. אמנם יש מי מהראשונים שחלק עליו, שאין מחזירין מכירה לכירה, שאם נטל הקדירה (ששם מערב שבת) מכירה אחת אסור להחזירה (בשבת) לכירה אחרת, שזה חשוב כאילו נותן על גבי הכירה לכתחלה בשבת. ונראה כאילו מתחיל לבשל את הקדירה בשבת.

וכתבו האחרונים, שאף שמרן רבינו יוסף קארו השמיט דין זה מהשלחן ערוך (סימן רנ"ג סעיף ב), אין הכרע בזה, וכיון שדעת הרמב"ם שהוא מעמודי ההוראה להקל כך היא ההלכה.

ולמעשה, אם כבתה הפלאטה של שבת, והתבשיל שהוא מבושל כל צרכו, עודנו חם שהיד סולדת בו, אפילו שהוא לח, מותר להניחו על פלאטה אחרת, כגון אצל השכן. (חזון עובדיה שבת חלק א עמוד פט).

חינוך ילדים הרב אהרן פרידמן

מי ימצמץ ראשון

גם התבוננות שטחית תגלה לנו, שלכל אדם ישנם דפוסי התנהגות מיוחדים המותאמים לכל מצב נתון, וכללי התייחסות שונים לכל אדם ואדם. הדפוסיים שלנו, כוללים את צורת הדיבור וההתנהגות המיוחדת והשונה, בבית וברחוב, בקרב המשפחה הקרובה והרחוקה, בבית הכנסת ובין החברים.

לא יהיה זה נכון לומר, כי יש לנו דפוס התנהגות אחד המשקף את מה שהננו באמת, וכל התנהגות אחרת, בסביבה שונה או עם אדם אחר, היא בגדר משחק או הצגה. האמת היא, שהאדם מתאים את התנהגותו לכל סביבה וסביבה, בהתאם לדרך המקובלת ולצורה שבה מצפים ממנו להתנהג באותה סביבה. באותה מידה, הוא גם "יודע" את גבולות המותר והאסור, המאפשרים לו מרחב תמרון ביחסיו עם אנשים שונים בסביבה זו.

שימו לב לצורות ההבעה של רגש כלשהו, כעס או חוסר שביעות רצון, לדוגמא, כפי שהן באות לידי ביטוי בבית, בסביבתנו החברתית, בבית המדרש או בכולל ובמקום העבודה. אין ספק, שמא שאנו מרשים לעצמנו לעשות בסביבה מסוימת, יהיה שונה לגמרי ממה שנעשה בסביבה אחרת. זה לא סוד, שיש כאלה שבסביבתם הקהילתית הם שולטים ביד רמה, ואילו בבית הם יושבים "מתחת לשולחן" – כפי שניתן גם למצוא כאלה שרק בבית הם מתגלים כשתלטינים ועריצים חסרי כל רגש, בעוד שבחוץ הם מרשימים כ"בעלי מדרגות" של ממש...

התבוננו נא בהבדלי היחס, בין זה שאדם מן השורה מאמץ בפנותו לרב הקהילה או למחנך של בנו בתלמוד תורה, לעומת צורת התנהגותו עם חבריו בני גילו.

הכללים המיוחדים הללו, לא נקבעים אך ורק על ידינו, ולא אנו בלבד יוצרים את תבנית התנהגותנו עם הזולת. החברה שסביבנו היא שיצרה דפוסי התנהגות מקובלים לפי הבדלי מעמדות, והאנשים הקרובים לנו הם שלימדונו – בתגובותיהם – את היחס וההתנהגות אשר הם מצפים להם מאתנו.

בערך באותה מידה – ובנגוד למה שרבים חושבים – יודעים גם הילדים היטב עם מי יש להם עסק. כל ילד, אפילו זאטוט, יודע בדיוק אילו דפוסי התנהגות הוא יכול להרשות לעצמו, בהתחשב למה שמצפים ממנו ההורים, ומהם הגבולות אשר הם לא יתנו לו לחצות בשום פנים ואופן. וכחיקוי מושלם למבוגרים, לא הילדים יוצרים את הכללים והגבולות, כי אם ההורים והמורים. הילדים בחושיהם החדים, קולטים בצורה מדהימה מה אנו מוכנים / לא מוכנים לקבל, ומכוונים את התנהגותם בהתאם לכך.

ילדים לומדים להכיר את נקודות החולשה של הוריהם, ובהתאם לכך הם מחליטים, למשל, מה כדאי לבקש מאבא ומה עדיף לבקש מאמא. כל ילד יודע למה לפנות לציון גרוע וממי לבקש פתק בגין איחור באשמנתו. ילד שמנסה להיות "רע" כדי להכריח את הוריו להיענות לבקשתו, יודע מתי ניתן להשתמש בקלף זה ומתי לא. ילדים יודעים מתי, ובאוזני מי, אפשר לבכות כדי להשיג מטר, ומתי חבל על המאמץ שלהם. ילדים הינם מאוד יצירתיים, והם משתמשים באמצעים מגוונים כדי לגלות את חולשת ההורים, במטרה להשיג מה שהם רוצים.

מתוך כך יכולים אנו להסיק, כי ילד לא יתחיל להפעיל לחץ על הוריו, בשעה שהוא יודע שאין סיכוי שמטרתו תושג באמצעים אלו. ילד שידע כי מילה של ההורים יצוקה מברזל מחושל – שאינה נמסה מדמעות ואינה מתקמטת מרקיעות רגליים – לא ינסה לחזור על התרגיל. והאמינו לי, כי כל ילד יודע מתי הוריו יתקשו ובאיזה דבר הם מוכנים להתפשר. ילד גם לא יעשה מעשים, שהוא חושש שלא יעברו עליהם סדר היום.

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

השם אוהב אותך

לך חסד נעוריק, אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר, בארץ לא זרועה". אומר הקב"ה שכל אהבתי אתכם נובעת מזה שהסכמתם לצאת אחרי למדבר בלי מים ובלי תנאים, האמנתם בי וזה "אהבת כלולותיך", אהבתם אותי, "וגם צדה לא עשו להם", מליוני אנשים יוצאים למדבר בלי מימיה וסנדוויץ.

תבינו שבגלל זה אני אוהב אתכם. ולכן אני רוצה שתעבדו אותי בלי בסיס כלכלי ותאמינו בי שאסדר לכם הכל, הכסף, הבריאות והילדים, כל מה שצריך, זה הסוד הגדול של האמונה.

אם יש הופעה של לוליון, שהולך על חבל דק בין שני הרים, וכולם קנו כרטיסים לראות את המופע. אומר הסבא מקלם מה יקרה אם הלוליון יגיד "אני לא הולך עד שלא יעשו לי שביל רחב, עם שתי מעקות בטיחות ורצועת בטחון, כל הצופים יגידו "רוצים כסף בחזרה, בשביל מה שילמנו, עם תנאים כאלו גם אנחנו יכולים לעבור, שילמנו כסף ופירסמנו מודעות כדי לראות אותך הולך על החבל הדק והצר, בלי שום מעקה בטיחות!

כך גם אדם לא יכול להגיד לקב"ה, תן לי מעקות בטיחות ותראה שאני אבוא אליך, ואשמור שבת ואלמד תורה! אומר הקב"ה אתה חייב לפתוח לי את הפתח, אתה תבוא בלי שום בטחונות, הקב"ה אף פעם לא מושיע בצורה של הבטחה מראש, אין דבר כזה.

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו
להרצאות נוספות בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

לדעת את ה' פירושו להאמין בו, "ידע שור קונוה וחמור אבוס בעליו, ישראל לא ידע עמי לא התבונן", האם ראינו פעם חמור שדואג לאוכל ליום המחר, (חוץ מהנמלה שעושה זאת מטעם אחר, וכמו שביארו המפרשים על הפסוק לך אל הנמלה עצל וכו') שום בעל חי לא דואג ליום המחר, רק האדם דואג מה יקרה בעוד עשרים ושלושים שנה קדימה, זה הנקרא יצור חכם???

מי שדאג לך אתמול ושלושום והכין עבורך הכל לפני שבאת לעולם, הוא דואג לך גם לעוד שנים רבות, "מבטחי על שדי אמי", יש מנהל שדואג לכולם, ומה שאתה רואה שלא הולך לך כמו שאתה רוצה, כי עשית עוונות, הרעת מעשיך וקיפחת את פרנסתך!

אומר רבינו בחיי, תעצור כאן, תתחיל להשתנות, תנקה עצמך ממידות רעות, קנאה תאוה וכבוד, ותעבוד את ה' בלי תנאים כמו שעבד אברהם אבינו שמסר את כולו לה', והתוצאה "וה' ברך את אברהם בכל", מה פירוש בכל? בהרגשת שובע כאילו יש לך הכל, אני אתן לך להיות האדם השמח ביותר בעולם, גם בלי כסף אפשר להיות שמח, איך?

אומר רבינו בחיי "אשר חשך אור שכלו וכבה נר תבונתו, בגבור אפילת תאותו עליו", מרוב שאתה עסוק בתאוות העולם ברצונותיך וחשקיך, נהיה לך חושך בשכל, והחושך הזה לא נותן לך לראות את גדלות ה', אלו מחיצות המפרידות בינך לבין ה'!

אומר רבינו בחיי שלעבוד את ה' עם תנאים מוקדמים זו טעות חמורה כי כל היהדות בנויה על "רזא דמהימנותא" שזה סוד האמונה (זוהר). "זכרתני

בוא והכנס ברכה לביתך

הכנס קופת צדקה לביתך ותהיה שותף לכל פעילות הענפה של

מורנו ורבנו הרה"ג **דניאל זר** שליט"א

לפרטים נוספים: 03-5701212
ניתן להעביר שמות לברכה מאת הרב

ישיבה לבעלי תשובה | כולל אברכים | תלמודי תורה | גנים | בית ספר לבנות | הדרשה השבועית | מדרשייה | עזרה למשפחות נזקקות